

Pecuch

Z łemkowskiej piersi
wyszedł Pecuch
Grzegorz
z kozikiem
zagłębnym w drewno lipowe
szuka prostoty świata
chwytą w kształty
Dziki i Rysie
wziąwszy na pomoc
Wernyhoreę
cały las Karpat
wniósł na wystawę
w Warszawie
Stalowym ostrzem
w kłodzie lipowej
odsłania okno
do stworzenia świata
Z miłości
do prostoty matczynej
rodzimej przyrody
przez Drzewo Życia
przez Miłość
buduje Mosty
do Gaju
i uczy je współżyć
od wczesnej młodości
gdy chował Konika
w niemieckiej niewoli
ostrzem
wgłębnym w pień
ukształtował
łagodnego Lwa

Tura i Kota dzikiego
i Kobięę
w całej swej okazałości
i wszystkich i wszystko
nawet Kijów

pogodził
pod jednym dachem
łemkowskiej chaty
Stworzył
Świętą Rodzinę
i Madonnę

z osobna
i słowa wyczarował
ze swej rzeźby
Uczcie się Bracia Moi
i wieki pojęć
zamknął w jedną całość
Pecuch

Ktoś jednak
szukał u niego
pięty Achillesa
uciekło mu
kilka zwierząt
naruszyło spokój ducha
ale one znają
swego stwórcę
i nie wystąpią
przeciw niemu
Pecuch
ma władzę nad nimi
w swym ręku
i kiedy tylko dotknie
najbardziej zdziczałej
bestii
przestanie gryźć
i ryczeć
na stwórcę